dosarul nr.3-922/25
2-25046857-12-3-07042025

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

16 mai 2025 mun.Chișinău
Judecătoria Chişinău (sediul Rîşcani)
Instanţa compusă din:
preşedintele şedinţei, judecătorul Lupașcu Natalia
grefier Bradiștean Daniela

examinând cauza de contencios administrativ intentată de Nwoke Christopher Nyekpa Aba împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, Direcția regională Centru cu privire la anularea actului administrativ individual,

a c o n s t a t a t:

Argumentele reclamantului

La 07 aprilie 2025, Nwoke Christopher Nyekpa Aba a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General pentru Migrație privind anularea deciziei nr.2 din 20.03.2025 de returnare sub escortă de pe teritoriul Republicii Moldova.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că prin decizia de returnare de pe teritoriul RM nr. 2 din 20.03.2025 emisă de Direcția regională Centru al Inspectoratului General pentru Migrație, reclamantul a fost înștiințat despre faptul că în privința dumnealui a fost dispusă măsura îndepărtării sub escortă de pe teritoriul Republicii Moldova întrucât șederea pe teritoriul Republicii Moldova a devenit ilegală și există riscul sustragerii de la procedura de îndepărtare. Decizia i-a fost comunicată la 20.03.2025.

Invocă prevederile art. 60 alin. (7) lit. e) al Legii nr. 200 din 16-07-2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, îndepărtarea este interzisă dacă există temeri justificate că viața străinului este pusă în pericol sau că acesta va fi supus la torturi, tratamente inumane ori degradante în statul în care urmează să fie returnat.

Conform art. 19 din Constituția RM, cetățenii străini și apatrizii au aceleași drepturi și îndatoriri ca și cetățenii Republicii Moldova, cu excepțiile stabilite de lege. Cetățenii străini și apatrizii pot fi extrădați numai în baza unei convenții internaționale, în condiții de reciprocitate sau în temeiul hotărîrii instanței de judecată. Dreptul de azil se acordă și se retrage în condițiile legii, cu respectarea tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.

Potrivit art. 33 din Convenția privind statutul refugiaților, încheiată la Geneva la 28 iulie 1951, nici un stat contractant nu va expulza sau returna, în nici un fel un refugiat

peste frontierele teritoriilor unde viața sau libertatea sa ar fi amenințate pe motiv de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinii politice.

Consideră că decizia contestată este pasibilă de anulare din următoarele considerente.

Invocă că reclamantul este originar din Achara, Republica Federală Nigeria și este de religie creștină. D*****

A intrat în Republica Moldova la data de 24.02.2013, prin punctul de trecere Aeroport Chișinău. La intrarea sa în Republica Moldova, a solicitat acordarea unei forme de protecție. Inspectoratul General pentru Migrație a emis decizia de respingere a cererii de azil nr. 120/13/DAI din 18.07.2013. Decizia respectivă a fost contestată în instanța de judecată însă și de această dată a fost respinsă.

Menționează că Nwoke Christopher Nyekpa Aba, în anul 2015, s-a adresat la Curtea Europeană a Drepturilor Omului cu o plîngere privind refuzul Republicii Moldova de a-i acorda protecție internațională, cererea fiind înregistrată cu nr. 54210/2015 și se află în prezent în procedura de examinare la CEDO.

Perioada 2000-2025 a fost marcată de o intensificare a violențelor religioase în Nigeria. Reclamantul a depus din nou o cerere de azi care la fel a fost respinsă. În prezent, acesta este în așteptarea hotărîrii CEDO cu privire la cauza sa privind neacordarea protecției internaționale de către RM și este unul din motive, din cauza căruia nu poate părăsi Republica Moldova.

Accentuează că în țara de origine acesta este învinuit că *****, iar autoritățile nu intervin pentru a proteja victimele.

Organizații internaționale și locale au publicat rapoarte detaliate privind situația persoanelor********** Această organizație globală de apărare a drepturilor omului a documentat în mod constant abuzurile și discriminarea cu care se confruntă *****în Nigeria. Rapoartele HRW evidențiază arestările arbitrare, violența și stigmatizarea socială îndreptate împotriva acestei comunități.

Amnesty International, în rapoartele sale anuale și în comunicatele de presă a subliniat încălcările drepturilor omului împotriva persoanelor***** din Nigeria, inclusiv legislația represivă și lipsa de protecție din partea autorităților.

Consideră că revenirea reclamantului în Nigeria prezintă un pericol semnificativ și din cauza conflictelor religioase între comunitățile creștine și musulmane, care duc la violențe și pierderi de vieți omenești. Situația din țară este agravată de persecuțiile religioase. Reclamantul este de religie creștină și are temeri de a fi persecutat din cauza apartenenței religioase.

Anume din motivele invocate mai sus, la data de 21.03.2025 de către Nwoke Christopher Nyekpa Aba a fost depusă către Direcția Regională Centru a IGM o cerere privind acordarea tolerării rămînerii pe teritoriul RM, care încă nu este o decizie din partea autorităților pe marginea cererii depuse.

Consideră că decizia de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova nr. 2 din 20.03.2025 este ilegală la momentul de față, întrucît nu există o decizie referitor la cererea privind acordarea tolerării pe teritoriul Republicii Moldova cet. Nwoke Christopher Nyekpa Aba, precum și din motivul că acesta este în așteptarea hotărîrii

CEDO cu privire la cauza sa privind neacordarea protecției internaționale de către RM, motive din care face imposibilă îndepărtarea acestuia de pe teritoriul Republicii Moldova.

Potrivit art. 60 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 200/2010 și alin. (l), pct.20, sbt. 5) a Hotărîrii Guvernului RM nr. 492/2011, îndepărtarea de pe teritoriul RM este interzisă dacă există temeri justificate că viața străinului este pusă în pericol sau că acesta va fi supus la torturi, tratamente inumane ori degradante în statul în care urmează a fi returnat.

Reclamantul își întemeiază poziția pe prevederile art. 189, 191, 196, 209, 211, 212 Cod administrativ, art. art 166, 277, 278 CPC .

Poziția pârâtului

La 18 februarie 2025, reprezentantul pârâtului Inspectoratul General pentru Migrație, Eremia Constantin, a depus referință prin care solicită respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată (f.d.21-22).

Notează că la data de la 20.03.2025, în cadrul SCȘIS ai Direcției regionale Centru a IGM a fost înregistrat raportul nr. 74 privind informația că cetățeanul Republicii Federale Nigeria, Nwoke Christopher Nyekpa Aba născut la 13.11.1986, cu încălcarea prevederilor Legii nr. 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova.

În cadrul examinării materialului s-a stabilit că prin hotărârea judecătoriei Bălți nr. 4-200/2022 s-a dispus: „aplicarea în privința cetățeanului Nigeriei, Nwoke Christopher Nyekpa Aba născut la 13 noiembrie 1986 măsurii de siguranță - expulzarea, conform art. 439 alin. 5 CC, cu luarea în custodie publică cetățeanul străin pe un termen ce nu va depăși perioada de 6 (șase) luni, cu plasarea în Centrul de plasament temporar al străinilor.''

Conform sentinței Judecătoriei Edineț (sediul Ocnița) din 13.05.2022, cetățeanul Nigeriei, Nwoke Christopher Nyekpa Aba a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 362 alin. (1) Cod penal RM cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 550 (cinci sute cinzeci) unități convenționale, ceea ce constituie 27 500 lei, cu interzicerea rămânerii acestuia pe teritoriul Republicii Moldova. Sentința de condamnarea străinului a fost menținută prin decizia Curții de Apel Bălți, dosarul nr. la-341/2022 din 29.06.2022.

Totodată, cetățeanului Nigeriei, Nwoke Christopher Nyekpa Aba, anterior i s-a refuzat acordare unei forme de protecție pe teritoriul Republicii Moldova. La 29.01.2025 prin încheierea Curții Supreme de Justiție pe dosarul nr. 3ra-5l8/24 s-a declarat inadmisibil recursul depus de avocata Rodica Șpac în interesele lui Nwoke Christopher Nyekpa Aba, privind accesul la o nouă procedură de azil.

Potrivit prevederilor art. 51 al aceluiași act normativ, împotriva străinilor care au intrat ilegal pe teritoriul Republicii Moldova, a căror ședere pe acest teritoriu a devenit ilegală, a căror viză sau al căror drept de ședere a fost anulat sau revocat, cărora li s-a refuzat prelungirea dreptului de ședere provizorie, al căror drept de ședere permanentă a încetat, care au statut de apatrid a fost anulat, precum și împotriva foștilor solicitând de azil, autoritatea competentă pentru străini dispune măsura returnării de pe teritoriul țării. Autoritatea competentă pentru străini dispune măsura de returnării de pe teritoriul Republicii Moldova în cazurile prevăzute de art. 4 al Regulamentului cu privire la

procedura de returnare, expulzare și readmisie a străinilor de pe teritoriul Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 492. din 07.07.2011.

Conform punctul 4 subpt. (2) al actului normativ citat, măsura returnării se dispune în cazul în care șederea străinului pe teritoriul Republicii Moldova a devenii ilegală. Analizând situația străinului sus nominalizat, s-a concluzionat că normele invocate în Legea nr. 200/2010 și Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 492 din 07.07.2011, vis-a-vis de procedura returnării de pe teritoriul țării corespund situației de fapt al străinului în cauză.

Or, pct. 26 din Hotărârea Guvernului RM nr. 492 din 07.07.2011 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la procedurile de returnare, expulzare și readmisie a străinilor de pe teritoriul Republicii Moldova, stipulează expres că îndepărtarea sub escortă a străinilor se realizează pentru următoarele categorii de străini: care nu au părăsit voluntar teritoriul Republicii Moldova la expirarea termenului acordat prin decizia de returnare, prevăzut la pct. II din prezentul Regulament, care un trecut sau care au încercat să treacă ilegal frontiera de stat ori a căror identitate nu a putut fi stabilită la momentul depistării, care au intrat în Republica Moldova în perioada de interdicție dispusă anterior, care au fost declarați indezirabili; împotriva cărora a fost dispusă expulzarea, care prezintă un risc de sustragere de la procedura de îndepărtare.

Notează că potrivit prevederilor art. 51-58 alin. (1) lit. 1) al Legii 200/2010, în privința cetățeanului Republicii Federale Nigeria, Nwoke Christopher Nyekpa Aba născut la 13.11.1986, a fost emisă decizie de returnare sub escortă.

La fel, Decizia de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova, a fost întocmită în conformitate cu prevederile art.51 al Legii privind regimul străinilor in Republica Moldova nr. 200/2010, care prevede că împotriva străinilor care au intrat ilegal pe teritoriul Republicii Moldova, a căror ședere pe acest teritoriu a devenit ilegală, a căror viză sau al căror drept de ședere a fost anulat sau revocat, cărora li s-a refuzat prelungirea dreptului de ședere provizorie, al căror drept de ședere permanentă a încetat, a căror cerere privind recunoașterea statutului de apatrid a fost respinsă, a fost încetată procedura respectivă sau al căror statut de apatrid a fost anulat, precum și împotriva foștilor solicitanți de azil, autoritatea competentă pentru străini dispune măsura returnării de pe teritoriul Republicii Moldova și aplică interdicția intrării în Republica Moldova pentru o perioadă determinată conform art. 10 alin. (1), lit. e), pe cazul dat, fiind instituită interdicția de intrare pentru o perioadă de 3 ani.

Accentuează că reieșind din circumstanțele cazului și faptul că cetățeanul Nigeriei, Nwoke Christopher Nyekpa Aba nu poseda un document de călătorie valabil (pașaportul fiind deteriorat, lipsește în totalitate pagina 4/5) și mijloace financiare, executarea deciziei de returnare sub escortă nu putea fi executată.

Direcția regională Centru a IGM consideră că emiterea deciziei de returnare sub escortă nr. 2 din 20.03.2025 este legală și întemeiată juridic iar în cererea de chemare în judecată, reclamantul nu a invocat motive verosimile și întemeiate, care ar servi temei pentru anularea deciziei vizate.

Poziția participanților la proces în cadrul ședinței

În ședință de judecată, reclamantul Nwoke Christopher Nyekpa Aba și reprezentantul acestuia, avocatul Șpac Rodica, au solicitat admiterea acțiunii pe motivele de fapt și de drept invocate.

În ședință de judecată, reprezentantul pârâtului Inspectoratul General pentru Migrație, Zabrian Ionela a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată.

Aprecierea instanței de judecată

Audiind explicațiile participanților la proces, studiind materialele dosarului, instanța de judecată reține următoarele.

Din actele cauzei prezentate de participanții la proces, rezultă că la 20 martie 2025, Inspectoratului General pentru Migrație, Direcția regională Centru a emis decizia nr.2 de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova, pe cetățeanul Nigeriei, Nwoke Christopher Nyekpa Aba, n*****.

În dezacord cu decizia Inspectoratului General pentru Migrație nr. 2 din 20.03.2025 de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova, reclamantul s-a adresat cu prezenta acțiune în instanța de judecată prin care a solicitat anularea deciziei nominalizate.

Astfel, reclamantul a formulat o acțiune în contestare.

Cu privire la admisibilitatea acțiunii în contenciosul administrativ

În conformitate cu prevederile art. 20 alin. (1) din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Conform art.5 Cod administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Potrivit art.10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

În conformitate cu art.11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ prevede că actul administrativ individual defavorabil este actul care impune destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

În condițiile cauzei deduse judecării, decizia Inspectoratului General pentru Migrație nr.2 de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova constituie în sine act administrativ individual defavorabil pentru reclamantul Nwoke Christopher Nyekpa Aba, pasibil controlului judecătoresc în ordinea contenciosului administrativ.

Instanța de judecată notează că admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ este condiționată de revendicarea de către reclamant a încălcării unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice.

Conform art.17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art.39 Cod administrativ, controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Instanța menționează că la art.17 se dă noțiunea dreptului vătămat, în sens material, iar noțiunea „revendică încălcarea" din dispozițiile normelor art. 189 și art. 207 alin. (1) lit.e) Cod administrativ, relevă un aspect procesual și se referă la dreptul reclamantului de a înainta acțiunea în contencios administrativ.

Reclamantul are dreptul la înaintarea acțiunii în contencios administrativ ori de câte ori se deduce la o examinare în *prima facie* - circumstanțele din cererea sa, acte, dosar administrativ etc.– probabilitatea (posibilitatea) lezării unui drept al său prin actul administrativ individual contestat.

Probabilitatea că dreptul subiectiv ar putea fi vătămat este prezumată de fiecare dată când o persoană este destinatar (art. 11 alin. (2) enunțul 1) al actului administrativ individual defavorabil sau este terț.

La caz, cu referire la cele menționate, instanța reține că reclamantul revendică apărarea pe calea controlului judecătoresc a unui drept în sensul art. 17 Cod administrativ. Corespunzător, condiția revendicării unui drept legitim este întrunită.

Potrivit art. 163 din Codul administrativ, procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă: a) actul administrativ individual este emis de către Guvern, un consiliu local sau Adunarea Populară a Găgăuziei; b) decizia cu privire la cererea prealabilă înrăutățește situația unei persoane față de situația din decizia inițială; c) legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată.

Totodată, potrivit prevederilor art. 54 alin. (1) din Legea privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16.07.2010, decizia de returnare poate fi contestată în conformitate cu prevederile Codului administrativ, fără respectarea procedurii prealabile. Instanța de judecată este obligată să soluționeze cererea în termen de 30 de zile calendaristice de la data primirii. Decizia primei instanțe este executorie, însă poate fi contestată cu recurs în instanța de apel.

În acest sens, instanța de judecată constată că, la caz procedura prealabilă nu urma a fi efectuată, iar reclamantul, a respectat procedura de contestare a deciziei Direcției regionale Centru a Inspectoratului General pentru Migrație, direct în instanța de judecată.

Conform art. 209 alin. (1) și (2) Cod administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia. Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori

este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

Ținând cont de prevederile enunțate, raportate la circumstanțele constatate, instanța de judecată concluzionează asupra respectării de către reclamant a termenului de depunere a acțiunii. Or, actele cauzei atestă că decizia contestată a fost emisă la 20 martie 2025, comunicată reclamantului la aceeași dată, iar cererea de chemare în judecată a fost depusă la 07 aprilie 2025, în interiorul termenului reglementat de art. 209 al Codului administrativ, prin urmare acțiunea este admisibilă.

Cu privire la netemeinicia acțiunii în contenciosul administrativ

În conformitate cu prevederile art. 20 alin. (1) din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Potrivit art. 224 alin. (1) lit. f) Cod administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)-e).

Din actele cauzei și explicațiile participanților la proces se reține că reclamantul Nwoke Christopher Nyekpa Aba este originar din Nigeria, născut *****

Totodată, din materialele administrate și nemijlocit declarațiilor reclamantului rezultă că Nwoke Christopher Nyekpa Aba se regăsește pe teritoriul Republicii Moldova începînd cu anul 2013 și a depus mai multe cereri în fața Biroului Migrație și Azil prin care a solicitat acordarea azilului, statutului de refugiat însă aceste cereri au fost respinse de autoritatea pîrîtă.

Ulterior, fiind contestate în instanță, deciziile emise de autoritate au fost menţinute. În acest sens se reține că odată ce decizia de refuz în acordarea azilului a devenit definitivă, reclamantul a înaintat o cerere la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, unde cererea sa este pendinte cu nr.54210/15 și prezent se află în aşteptarea deciziei Curţii (f.d.14).

Prin Decizia Biroului migrație și azil nr. 284/22/DAI din 01.04.2022 în privința cererii lui Nwoke Christopher Nyekpa Aba s-a respins accesul la o nouă procedură de azil (f.d.8, dosar administrativ).

Reclamantul a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General pentru Migrație cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil - Decizia Biroului migrație și azil nr. 284/22/DAI din 01.04.2022.

Ca urmare examinării cauzei nominalizate, acțiunea înaintată de Nwoke Christopher Nyekpa Aba împotriva Inspectoratului General pentru Migrație privind anularea actului administrativ individual defavorabil a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Instanța atestă că prin încheierea Curții Supreme de Justiție nr. 3ra-5l8/24 din 29.01.2025 s-a declarat inadmisibil recursul depus de avocata Rodica Șpac în interesele lui Nwoke Christopher Nyekpa Aba, fiind menținută decizia Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2024, și hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 3 mai 2023 (f.d.9-12 dosar administrativ).

În același timp, potrivit sentinței Judecătoriei Edineț (sediul Ocnița) din 13.05.2022, cetățeanul Nigeriei, Nwoke Christopher Nyekpa Aba a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 362 alin. (1) Cod penal RM cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 550 unități convenționale, ceea ce constituie 27 500 lei, cu interzicerea rămânerii acestuia pe teritoriul Republicii Moldova.

Sentința de condamnare a fost menținută prin decizia Curții de Apel Bălți din 29.06.2022 (f.d.52-56).

Astfel, în cadrul cauzei penale s-a stabilit că la 25 martie 2022, aproximativ la ora 14.00-15.00, Nwoke Christopher Nyekpa Aba urmărind scopul și având intenția de a trece ilegal frontiera de stat a Republicii Moldova, contrar prevederilor art.13 al.(1) al Legii nr.215 din data de 04.11.2011 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova, a ocolit punctele de trecere a frontierei Republicii Moldova și eludând controlul efectuat la trecere acesteia, a trecut ilegal frontiera de stat a Republicii Moldova cu Ucraina, prin înot peste râul Nistru care delimitează frontiera de stat a Republicii Moldova cu cea a Ucraina, în apropierea semnului de frontieră 0124 (Otaci-Nemia), fiind reținut pe teritoriul Ucrainei de către Serviciul Grăniceri a Ucrainei și predat la 26 martie 2022 autorităților Republicii Moldova.

Potrivit extrasului Poliției de Frontieră a Republicii Moldova, a intrat pe teritoriul Republicii Moldova la 25 martie 2022, prin punctul de trecere a frontierei de stat, Otaci-Moghiliov-Podolski (f.d.4, dosar administrativ).

Materialele cauzei atestă că la data de la 20.03.2025, în cadrul Direcției regionale Centru a IGM a fost înregistrat Raportul nr. 74 privind informația că cetățeanul Republicii Federale Nigeria, Nwoke Christopher Nyekpa Aba, născut la 13.11.1986, se află pe teritoriul țării cu încălcarea prevederilor Legii nr. 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova (f.d. 1, dosar administrativ).

Instanța reține că la data de 20 martie 2025, a fost emisă decizia Direcției regionale Centru a Inspectoratului General pentru Migrație nr. 2 cu privire la returnare de pe teritoriul Republicii Moldova a reclamantului (f.d.2,dosar administrativ).

În motivarea soluției adoptate, autoritatea publică pârâtă a reținut că șederea lui Nwoke Christopher Nyekpa Aba pe teritoriul Republicii Moldova a devenit ilegală și există riscul sustragerii de la procedura de îndepărtare, or anterior reclamantul a traversat ilegal frontiera de stat, precum și nu se află în vre-una din situațiile de acordare a tolerării rămânerii pe teritoriul Republicii Moldova, conform art. 67-68 al Legii nr. 200 din 16.07.2010, privind regimul străinilor în Republica Moldova.

În contextul pretențiilor deduse judecării, instanța reține că, conform art. 3 din Codul administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor

fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Instanța notează că, regimul juridic al străinilor în Republica Moldova este reglementat prin prisma Legii nr. 200 din 16 iulie 2010 privind regimul juridic al străinilor în Republica Moldova.

Conform pct. 4 al Regulamentului cu privire la procedura de returnare, expulzare şi readmisia străinilor de pe teritoriul Republicii Moldova aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 492 din 07.07.2011, Autoritatea competentă pentru străini dispune măsura returnării de pe teritoriul Republicii Moldova față de străinii specificați la art. 51 din Legea nr. 200/2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova.

Art.52 alin.(1) din Legea nr. 200 din 16 iulie 2010 prevede, decizia de returnare este un act administrativ al autorității competente pentru străini prin care ședederea unui străin este declarată ca fiind ilegală și care obligă străinii indicați la art.51 să părăsească teritoriul Republicii Moldova într-un anumit termen, după cum urmează: a) în termen de 15 zile calendaristice – străinul căruia i s-a anulat viza sau a cărui ședere a devenit ilegală.

Potrivit art. 6 alin. (1) din Legea privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16.07.2010, intrarea pe teritoriul Republicii Moldova este permisă străinilor care întrunesc următoarele condiţii:

a) posedă un document de călătorie valabil, recunoscut sau acceptat de Republica Moldova, dacă prin tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte nu se prevede altfel;

b) posedă viză acordată în condiţiile prezentei legi sau, după caz, permis de şedere valabil ori buletin de identitate pentru refugiaţi sau pentru beneficiarii de protecţie umanitară, ori confirmare a dreptului de aflare pe teritoriul Republicii Moldova, dacă prin tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte nu s-a stabilit altfel;

c) prezintă documente care justifică scopul intrării, precum și dovada unor mijloace corespunzătoare atît pentru întreţinere pe perioada şederii, cît şi pentru întoarcere în ţara de origine sau pentru tranzit către un alt stat în care există siguranţa că li se va permite intrarea;

d) prezintă garanţii că li se va permite intrarea pe teritoriul statului de destinaţie sau că vor părăsi teritoriul Republicii Moldova, în cazul străinilor aflaţi în tranzit;

e) nu sînt incluşi în categoria străinilor împotriva cărora s-a instituit măsura interdicţiei de intrare în Republica Moldova conform art.9 sau care au fost declaraţi indezirabili conform art.55;

f) nu prezintă pericol pentru securitatea naţională, ordinea şi sănătatea publică;

g) nu a fost instituit un consemn nominal de nepermitere a intrării în Republica Moldova.

Totodată, în conformitate cu prevederile pct. 4 al Regulamentului cu privire la procedurile de returnare, expulzare și readmisie a străinilor de pe teritoriul Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.492 din 7 iulie 2011, autoritatea competentă pentru străini dispune măsura returnării de pe teritoriul Republicii Moldova

față de străinii specificați la art.51 din Legea nr.200/2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova.

În conformitate cu art.51 din Legea nr. 200 din 16 iulie 2010, împotriva străinilor care au intrat ilegal pe teritoriul Republicii Moldova, a căror ședere pe acest teritoriu a devenit ilegală, a căror viză sau al căror drept de ședere a fost anulat sau revocat, cărora li s-a refuzat prelungirea dreptului de ședere provizorie, al căror drept de ședere permanentă a încetat, a căror cerere privind recunoașterea statutului de apatrid a fost respinsă, a fost încetată procedura respectivă sau al căror statut de apatrid a fost anulat, precum și împotriva foștilor solicitanți de azil, autoritatea competentă pentru străini dispune măsura returnării de pe teritoriul Republicii Moldova şi aplică interdicţia intrării în Republica Moldova pentru o perioadă determinată conform art.10.

Conform art.58 din Legea nr. 200 din 16 iulie 2010, (1) Îndepărtarea sub escortă a străinului presupune însoţirea acestuia de către personalul specializat al autorităţii competente pentru străini pînă la punctul de trecere a frontierei de stat deschis traficului internaţional ori pînă în ţara de origine, de tranzit sau de destinaţie. Îndepărtarea sub escortă se aplică străinilor:

a) care nu au părăsit voluntar teritoriul Republicii Moldova la expirarea termenului acordat prin decizia de returnare prevăzut la art.52 alin.(1);

b) care au trecut sau care au încercat să treacă ilegal frontiera de stat ori a căror identitate nu a putut fi stabilită;

c) care au intrat în Republica Moldova în perioada de interdicţie dispusă anterior;

d) care au fost declaraţi indezirabili;

e) împotriva cărora a fost dispusă expulzarea;

f) care prezintă un risc de sustragere de la procedura de îndepărtare.

Potrivit art.84[1] din Legea citată, (1) străinii aflați în Republica Moldova se bucură de aceleași drepturi și libertăți ca și cetățenii Republicii Moldova, garantate de Constituția Republicii Moldova și de alte legi, precum și de drepturile prevăzute în tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cu excepțiile stabilite de legislația în vigoare; (2) Străinii aflaţi pe teritoriul Republicii Moldova sînt obligaţi să respecte scopul pentru care li s-a acordat dreptul de intrare şi, după caz, dreptul de şedere pe teritoriul ţării, de asemenea să părăsească teritoriul Republicii Moldova la expirarea termenului de şedere acordat. (3) Pe timpul aflării sau șederii în Republica Moldova, străinii sunt obligați să respecte legislația Republicii Moldova și să se supună, în condițiile legii, controlului organelor abilitate.

Potrivit art. 20 din Regulament, Îndepărtarea de pe teritoriul Republicii Moldova este interzisă în următoarele cazuri:

1) străinul este copil, iar părinții acestuia au drept de ședere în Republica Moldova;

2) străinul este căsătorit cu un cetățean al Republicii Moldova și căsătoria nu este fictivă;

3) străinul este căsătorit cu un alt străin cu drept de ședere permanentă în Republica Moldova și căsătoria nu este fictivă;

4) străinul are copii ori copii cu capacitate de exercițiu limitată, comuni cu cetățeni ai Republicii Moldova, dacă copilul se află în întreținerea acestuia sau dacă există obligația plății pensiei alimentare, obligație pe care străinul o îndeplinește cu regularitate;

5) există temeri justificate că viața străinului este pusă în pericol sau că acesta va fi supus la torturi, tratamente inumane ori degradante în statul în care urmează a fi returnat;

6) străinul este sau a fost victimă a traficului de ființe umane și beneficiază de tolerarea rămânerii pe teritoriul Republicii Moldova;

7) străinul beneficiază de dreptul la dobândirea cetățeniei Republicii Moldova prin recunoaștere;

8) tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte interzic îndepărtarea străinului.

Străinii prevăzuți la subpct. 2), 3) și 5) pot fi îndepărtați doar dacă prezintă pericol pentru ordinea publică, securitatea națională ori suferă de o boală care amenință sănătatea publică și refuză să urmeze tratamentul stabilit de instituțiile medicale.

În consens cu art. 52 al Legii nr.200 din 16.07.2010, (1) Decizia de returnare este un act administrativ al autorităţii competente pentru străini prin care şederea unui străin este declarată ca fiind ilegală şi care obligă străinii indicaţi la art.51 să părăsească teritoriul Republicii Moldova într-un anumit termen, după cum urmează : a) în maximum 15 zile calendaristice – străinul căruia i s-a anulat viza sau a cărui şedere a devenit ilegală.

Raportând circumstanțele cauzei la prevederile legale, instanţa de judecată conchide că autoritatea administrativă legal a emis actul administrativ contestat, or, în cadrul examinării cauzei nu au fost prezentate probe pertinente şi admisibile, care ar putea fi puse la baza emiterii hotărârii judecătorești de anulare a actului administrativ.

În motivarea concluziei instanța reține că ședederea reclamantului Nwoke Christopher Nyekpa Aba a devenit ilegală iar după cum se desprinde din materialele administrate la dosar reclamantul nu are loc stabil de muncă, respectiv nici un venit stabil. Mai mult ca atît, în cadrul ședinței reclamantul a evitat să prezinte pașaportul național nr. A11328282 în original și a combate argumentul reprezentantului autorității pârâte privind deteriorarea pașaportului și respectiv lipsa unui document de călătorie valabil.

În concordanță cu art.58^1 din Legea nr. 200 din 16.07.2010, Riscul sustragerii unui străin este motivat dacă:

a) acesta a trecut sau a încercat să treacă ilegal frontiera de stat;

b) acesta nu a respectat obligaţia de a se prezenta periodic la subdiviziunea autorităţii competente pentru străini care a impus măsura respectivă sau a părăsit raza de competenţă teritorială a acesteia;

c) acesta nu prezintă actul ce atestă dreptul de proprietate sau de folosinţă asupra locuinţei de pe teritoriul Republicii Moldova;

d) acesta nu poate confirma identitatea sa;

e) există alte motive obiective determinate de comportamentul acestuia.

Prin urmare, faptul traversării ilegale de reclamant a frontierei de stat a Republicii Moldova semnalează despre prezența un risc de sustragere de la procedura de îndepărtare, circumstanță care în mod corect a fost apreciată de autoritatea pârâtă prin prisma art.58^1 din Legea nr. 200 din 16.07.2010.

Totodată, instanța notează că la examinarea cauzei nu au fost prezentate probe ce ar demonstra există unor temeri justificate că viața reclamantului este pusă în pericol sau că acesta va fi supus la torturi, tratamentelor inumane ori degradante în statul în care urmează a fi returnat.

Mai mult ca atît, argumentele similare deja au fost analizate în cadrul altor proceduri administrative, inclusiv la emiterea deciziilor privind respingerea cererilor de azil, soluții care ulterior au fost menţinute de către instanţele de judecată, devenind definitive şi irevocabile.

De asemenea, se reține că reclamantul nu cade sub incidența aplicării art.68 alin.(1) lit.a)-g) al Legii 200 din 16.07.2010.

Pentru motivele expuse, instanţa de judecată indică că, decizia de returnare respectă limitele şi scopul prevederilor legale în executarea cărora a fost adoptată, iar măsurile dispuse sunt adecvat motivate, decizia de returnare sub escortă fiind legală şi temeinică.

Respectiv, instanța reține că Decizia de returnare sub escortă de pe teritoriul Republicii Moldova a fost întocmită în conformitate cu prevederile art.art. 51,58 al Legii privind regimul juridic al străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16.07.2010.

Suplimentar, se reține că faptul aflării pe rolul CtEDO a unei cereri pendinte nu are efect suspensiv asupra executării unei decizii administrative de returnare.

Așadar, acest motiv invocat de reclamant este lipsit de temei și nu poate condiționa anularea deciziei de returnare.

Din raționamentele expuse, instanța va constata temeinicia și legalitatea acțiunilor autorității publice pârâte la emiterea Deciziei nr. 2 din 20 martie 2025 cu privire la returnarea de pe teritoriul Republicii Moldova, or, în privința reclamantului Nwoke Christopher Nyekpa Aba nu sunt întrunite condițiile legale pentru acordarea uneia din situațiile de acordare a tolerării rămânerii pe teritoriul Republicii Moldova, conform art.67-68 al Legii nr. 200/2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova

În acest sens instanţa de judecată, reieşind din circumstanţele de fapt constatate supra, coroborate cu normele de drept relevante situaţiei din speţă, constată, la caz, netemeinicia cerințelor reclamantului Nwoke Christopher Nyekpa Aba, iar alegațiile invocate în susținerea acțiunii înaintate poartă caracter formal, nefiind confirmate prin careva probe pertinente și concludente în acest sens, fiind combătute prin argumentele autorității publice pârâte și actele prezentate la dosarul administrativ.

În contextul celor relatate, instanța subliniază că pentru a fi anulat un act administrativ, reclamantul exercitând dreptul său la acțiune, urmează nu doar la general să-și expună dezacordul cu activitatea administrativă, ci să-și întemeieze cererea de chemare în judecată pe prevederile exprese a legii: 1) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, să indice expres care anume norme legale, în viziunea lui, au fost încălcate; 2) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței, urmează să facă referire la normele juridice care reglementează competența, astfel, încât să dovedească încălcarea acesteia; 3) în cazul în care invocă că actul administrativ este ilegal ca fiind

emis cu încălcarea procedurii stabilite, urmează să indice expres normele procedurale care au fost încălcate.

Respectiv, nici unul din temeiurile invocate de reclamant întru anularea actului administrativ individual defavorabil, nu atinge nivelul minim pentru a putea fi reținut ca temei de anulare sau de nulitate a actului administrativ, or, actul contestat este emis conform legii, cu respectarea procedurii stabilite și de către organul competent.

În consecință, analizând normele legale în coraport cu circumstanțele faptice stabilite, precum și criticele aduse către reclamant referitor la acțiunile autorității publice pârâte, instanța de judecată conchide că decizia Direcției regională Centru a Inspectoratului General pentru Migrație nr. 2 din 20 martie 2025 cu privire la returnarea sub escortă de pe teritoriul Republicii Moldova, este legală și întemeiată.

În conformitate cu prevederile art.art.224-225 din Codul administrativ al Republicii Moldova, art.art. 238-241 din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, instanța de judecată

h o t ă r ă ş t e :

Se respinge acțiunea înaintată de Nwoke Christopher Nyekpa Aba împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, Direcția regională Centru cu privire la anularea deciziei nr.2 din 20.03.2025 de returnare sub escortă de pe teritoriul Republicii Moldova, ca neîntemeiată.

Hotărârea este cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Lupașcu Natalia